فارسی

تحفة الزائر مجلسی

موضوع: ادعیه و زیارات

مؤلف: علامه مولی محمد باقر بن محمد تقی بن مقصود علی مجلسی اصفهانی

آغاز: بعد از بسمله کبوتر ستایشی که از بروج مشیده افواه جانداران

انجام: الصلاة عند قبر امیر المؤمنین فقال الصلاة بحائتی الف صلاة

کاتب: حاج میرزا آقا ساروی ابن سید عبد اله

تاریخ: شهر محرم الحرام (۱۲۵۸) هجری

اندازه: (۱۷) ۲۰×۱۴ برگ ۳۶۸

خط نسخ و نستعلیق   کاغذ صیقلی ۱/۴   جلد چرمی زرکوب

نسخه ایست نفیس دارای سرلوحه و جداول و نسخه بدلهائی که در حاشیه تصحیح شده است

در اوراق اول کتاب دعاهائی بغیر خط کاتب تحریر یافته

وقف مرحوم استاد زین الدین جعفر زاهدی به کتابخانه آستان قدس رضوی

آستان قدس

۱- محل ... ۲- ... ۱۲/۱۶/۲۷

۲- یادداشت وقف دارد تا یکم در ...

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

نام کتاب: تحفة الزائر

مؤلف متن: محمد باقر بن محمد تقی مجلسی   محشی

شارح .... مترجم ....

تاریخ تحریر: ۱۲۵۸ هجری   نوع خط: نسخ و نستعلیق   تعداد سطر: ۱۷

جزء کتب: ادعیه   زبان: فارسی   عدد اوراق: ۳۳۴

طول: ۲۰/۵   عرض: ۱۴/۵   شماره عمومی: ۲۵۳۴۵

وقفی / خریداری .... تاریخ وقف / خریداری ....

ملاحظات: کاتب میرزا آقا ساروی ابن سید عبداله

تمامی صفحات دارای جدول بنگرد و زر تحریر دار و کمند ها زر تحریری

دارای سرلوح مذهب و مرصع بین سطور دو ورق اول زر اندازی دندان موشی جداول اوراق به زر و الوان می باشد.

اندازهٔ نوشته ها: ۱۵ × ۹/۵

آغاز: بسم اله اما بعد ... حمامه ... اقل مرتضی محمد باقر محمد تقی

انجام: الصلاة عند قبر امیر المؤمنین فقال الصلاة بحائتی الف صلاة

جهة خوف از بلاها از حضرت صادق ع منقولست که آنحضرت فرمود
تسبیح تربت حضرت امام حسین را صبح و شام بدست گرفته سه مرتبه این دعا را
بخواند اصبحت اللهم معتصماً بذمامك وجوارك المنيع الذي لا يطاول
ولا يحاول من شر كل طارق وغاشم من سائر من خلقت وما خلقت
من خلقك الصامت والناطق في جنة من كل مخوف بلباس
سابغة حصينة وهي ولاء اهل بيت نبيك عليه السلام محتجزا
من كل قاصد لي الى اذية بجدار حصين الاخلاص في الاعتراف
بحقهم والتمسك بحبلهم جميعا موقنا ان الحق لهم ومعهم ومنهم وفيهم
وبهم اوالي من والوا واعادي من عادوا واجانب من جانبوا فصل
على محمد وآله فاعذني اللهم بهم من شر كل ما اتقيه يا عظيم حجزت
الاعادي عني ببديع السموات والارض انا جعلنا من بين ايديهم سدا
ومن خلفهم سدا فاغشيناهم فهم لا يبصرون تسبیح را ببوسد و بر دیدهای خود گذارد و گوید
اللهم اني اسئلك بحق هذه التربة المباركة وبحق صاحبها وبحق جده وبحق ابيه
وبحق امه وبحق اخيه وبحق ولده الطاهرين اجعلها شفاء من كل داء
وامانا من كل خوف وحفظا من كل سوء پس تسبیح را بر پیشانی گذارد

الهي ضيفك ببابك يا محسن قد اتاك المسيء
فتجاوز عن قبيح ما عندي بجميل ما عندك
يا كريم

از برای حصول مقصد و مطلب واداء دین ...

ختم دعای یا من تحل را در روز یکشنبه شروع نماید و هر روز ده مرتبه بخواند تا سه شنبه بقیه دیگر که ده روز است و اللهم را در اول بیاید و هر روز پیش از خواندن دعا و بعد از خواندن دعا

ده مرتبه این صلوات را بخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد واجعل لی امری

فرجا ومخرجا وارزقنی من حیث احتسب ومن حیث لا احتسب

و ختم را بعد از نماز صبح بخواند و بعد از اتمام ختم هر روز یکبار این دعا را بخواند و برکت بکند

اللهم ... من

یا من تحل به عقد المکاره ویا من یفثأ به حد الشدائد ویا

یلتمس منه المخرج الی روح الفرج ذلت لقدرتک الصعاب

وتسببت بلطفک الاسباب وجرت بقدرتک القضاء

ومضت علی ارادتک الاشیاء فهی بمشیتک دون قولک

مؤتمرة وبارادتک دون نهیک منزجرة انت المدعو

للمهمات وانت المفزع فی الملمات لا یندفع منها الا ما

دفعت ولا ینکشف منها الا ما کشفت وقد نزل بی یا رب

ما قد تکأدنی ثقله والم بی ما قد بهظنی حمله وبقدرتک

اوردته علی وبسلطانک وجهته الی فلا مصدر لما اوردت

ولا صارف لما وجهت ولا فاتح لما اغلقت ولا مغلق لما

فتحت ولا میسر لما عسرت ولا ناصر لمن خذلت فصل علی محمد

واله وافتح لی یا رب باب الفرج بطولک واکسر عنی سلطان الهم

بحولک وانلنی حسن النظر فیما شکوت واذقنی حلاوة الصنع

فیما سئلت وهب لی من لدنک رحمة وفرجا هنیئا واجعل لی

من عندک مخرجا وحیا ولا تشغلنی بالاهتمام عن تعاهد

فروضک واستعمال سنتک ومولاة اولیائک ومعادات

اعدائک فقد ضقت لما نزل بی یا رب ذرعا وامتلأت

بحمل ما حدث علی هما وانت القادر علی کشف ما منیت به و

دفع ما وقعت فیه فافعل بی ذالک وان لم استوجبه

منک یا ذا العرش العظیم وصلی الله علی محمد واله الطاهرین

۳

هو الواقف علی الضمایر

و بعد

توفیق رفیق عالیجاه سیادت نشان میرزا اشرف شهیر بمیرزا بابا ولد مرحوم مبرور

میرزا زین العابدین ساروی گشته وقف موبد دائمی و حبس مخلد مستدامی نمود

محضا لله و خالصا لمرضاته این جلد کتاب تحفة الزائر را بر مؤمنین و مؤمنات

قادرین بر تلاوت تا ثواب و تحفیت آن که در یوم لا ینفع مال و لا بنون الا

بعد از رسیدن بارواح مطهره چهارده معصوم پاک عاید ارواح والدین مغفورین

مرحومین واقف گشته و تولیت از اما دام الحیوة بنفس خود و بعد بمؤمنین

مفوض نمود بشرط ان لا یباع و لا یوهب و لا یرهن فمن بدله بعد ما سمعه

[illegible] فی شهر رمضان المبارک ۱۲۱۶

10x

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

کبوتر ستایشی که از بروج مشیّده افواه حامدان آهنگ در و بام صوامع
مسامع قدسیان را شاید مفیض الانوار بر اسرار است که مراقد منوّره و ضرایح
مطهّره انبیا و اوصیا علیهم الصّلوة والسّلام والتحیّة والثّنا را رشک فرسای عرش
اعظم گردانیده و شهباز نیایشی که در پرواز معارج قبول صید هر مقصود و مامول
نماید عالم الاسراری را سزد که از تراب اعتاب عزّتش دیدهٔ شیعیان صفت
گلزار ارم نمایند و شمیم صلواتی که عطر فرمای مشام ساکنان مجامع قدس گردد
نثار مشهد معطّر و روضهٔ معنبر سیّد انبیا و زبدهٔ اصفیا محمّد مصطفی و آل او بهمتایش
که تا مرغ دعا نامه درود شان بر بال قبول نبسته بر کنگر عرش اجابت ننشسته و
به یک عبادتی در بقعهٔ مبارک قبول راه نیافته تا خسرو ولایتشان بر بازوی حسن
عقیدت نبسته فصلوات الله علیه و علیهم ما دامت الصّلوات علیهم ذریعة الی اجابة
الدّعوات و زیارتهم وسیلة لنیل السّعادات **امّا بعد** حمامهٔ خامه

زوار اقدام

زوار اقدام مؤمنین محمّد باقر محمّد تقی حشرهما الله تعالی مع موالیهما الطّاهرین
بر ضمیر منیر هر خبیر و بصیر تصویر می نماید چون بمقتضای اخبار بسیار و احادیث
بیشمار زیارت رسول مختار و ائمّهٔ ابرار صلوات الله علیهم از اعظم عبادات
و اشرف قربات است و در هر عمل رعایت آداب ماثوره و الفاظ منقوله از ائمّهٔ
هدی صلوات الله علیهم موجب مزید قبول و قرب وصول بمامول می گردد و اکثر کتبی که
در زیارات مصنّف گردیده است بلغت عرب تالیف نموده اند و اکثر خلق را از آن
بهرهٔ کامله و حظّ شامله نیست و بسیاری از زیارات مطوّل است که از تالیفات
علما رضوان الله علیهم است و زیارات منقوله بسیار از ائمّهٔ اطهار بنظر این قاصر
رسیده بود که با وجود آنها بزیارات مولّفهٔ علما احتیاج نبود خواست که رساله تالیف
نماید که مقصور باشد بر ذکر زیارات و ادعیه و آدابی که باسانید معتبره از ائمّهٔ دین صلوات
الله علیهم اجمعین منقول است و فضایل و آداب هر یک را بلغت فارسی ترجمه نماید
تا اکثر شیعیان این دیار از این رسالهٔ وافیه بهره مند گردند و اطلاع بر فضایل زیارات
موجب مزید رغبات ایشان گردد و شاید این مجرم را بمقتضای حدیث شریف
الدّالّ علی الخیر کفاعله بهره از ثواب ایشان حاصل گردد مامول از برادران
ایمانی که باین کتاب مفصّل الابواب عمل نمایند آنکه در هنگام مطالعه و زیارات این غریق
بحار معاصی را از دعای خیر فراموش ننمایند بر سهو و خطای لفظ و معنی مواخذه ننمایند و این
رساله را مسمّی گردانیدم بتحفة الزّائر و مرتّب است بر مقدّمه و دوازده باب و خاتمه

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین

کبوتر ستایشی که از بروج مشیّده افواه حامدان آهنگ در و بام صوامع
مسامع قدسیان نماید مفیّض الانوار اسراریست که مرافد منوّره و ضرایح
مطهّره انبیا و اوصیا علیهم الصّلوة و السّلام و التّحیة و الثّنا را رشک فرسای عرش
اعظم گردانیده و شهباز نیایشی که در پرواز معارج قبول صید هر مقصود و مول
نماید عالم الاسراری را رواست که از تراب اعتاب عزّتش و جبین شیعیان صیت
گلزار ارم دمانیده و شمیم صلوتی که عطر فرمای مشام ساکنان مجامع قدس گردد
نثار مشهد معطّر و روضهٔ معنبر سید انبیا و زبدهٔ اصفیا محمّد مصطفی و آل بهمتایش
که تا مرغ دعا نامه درود شان بر بال قبولی نبسته بر کنگر عرش اجابت ننشسته و
بیک عبادتند در بقعهٔ مبارک قبول راه نیافته تا خسرو ولایتش بر بازوی حسن
عقیدت نبسته فصلوات الله علیه و علیهم ما دامت الصّلوات علیهم ذریعة الی اجابت
الدّعوات و زیارتهم وسیلة لنیل السّعادات اما بعد حمامهٔ خامه

زار افدا

زبان اقدام مؤمنین محمّد باقر محمّد تقی حشرهما الله تعالی مع موالیهما الطّاهرین
بر ضمیر منیر هر خبیر و بصیر تصویر می نماید چون بمقتضای اخبار بسیار و احادیث
بیشمار زیارت رسول مختار و ائمّهٔ ابرار صلوات الله علیهم از اعظم عبادات
و اهم شرف قربات و در هر علم رعایت آداب ماثوره و الفاظ منقوله از ائمّهٔ
هدی صلوات الله علیهم موجب مزید قرب او و قرب اعمال و احراز کرده ...ایکه
در زیارت مصنّ...
بهره کامل و حظّ ...
علما رضوان الله علیهم ...
رسیده بود که باوجود ...
نماید که مقصود ما شد ...
الله علیهم اجمعین منت...
تا اکثر شیعیان ا...

بسم الله الرحمن الرحیم یا خیر الحافظین احفظ من واحفظه بحق محمد و آله
ههههه ی ی ی ی
و هو
یا سمیع صلون
بتم تولد شد محمد ... بنت ... بنت محمد ... و عباس ابن
داتم که ... بحق محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین و التسعه
المعصومین من ذریة الحسین علیهم السلام

وجب مزید ثواب ایشان گردد و شاید این مجرم را بمقتضای حدیث شریف
الدّالّ علی الخیر کفاعله بهره از ثواب ایشان حاصل گردد مأمول از برادران
ایمانی که باین کتاب مغفّر الاوزار عمل نمایند آنکه در هنگام مطالعه و زیارتها این غریق
بحار معاصی را از دعای خیر فراموش نفرمایند و بر سهو و خطای لفظ و معنی مؤاخذه ننمایند و این
رساله را مسمّی کردانیدم بتحفة الزّائر و مرتّب ساختم بر مقدّمه و دوازده باب و خاتمه

بسم الله الرحمن الرحیم وبه نستعین

کبوتر ستایشی که از بروج مشیّده افواه حامدان آهنگ در و بام صوامع
مسامع قدسیان نماید مغیّض الانوار اسرار است که مراقد منوّره و ضرایح
مطهّره انبیا و اوصیا علیهم الصّلوة والسّلام والتحیّة والثّنا را رشک فرسای عرش
اعظم گردانیده و شهباز نیایشی که در پرواز معارج قبول صید هر مقصود مامول
نماید عالم الاسراری را رواست که از تراب اعتاب عزّتش در جبین شیعیان صید
گلزار ارم دمانیده و شمیم صلواتی که عطسه فرمای مشام ساکنان مجامع قدس گردد
نثار مشهد معطّر و روضه معنبر سید انبیا و زبده اصفیا محمّد مصطفی و آل او همتایش
که تا مرغ دعا نامه درود شان بر بال قبول نبسته بر کنگر عرش اجابت ننشسته و
بیک عبادتی در بقعه مبارک قبول راه نیافته تا خسرو ولایتش بر بازوی حسن
عقیدت نبسته فصلوات الله علیه و علیهم مادمنا الصّلوات علیهم ذریعة الی اجابة
الدّعوات و زیارتهم وسیلة لنیل السّعادات اما بعد حمامه خامه

زوار اقدام

زوار اقدام مؤمنین محمّد باقر محمّد تقی حشرهما الله تعالی مع موالیهما الطّاهرین
بر ضمیر منیر هر خبیر و بصیر تصویر می نماید چون بمقتضای اخبار بسیار و احادیث
بیشمار زیارت رسول مختار و ائمّه ابرار صلوات الله علیهم از اعظم عبادات
و اشرف قربات و در هر عمل رعایت آداب ماثوره و الفاظ منقوله از ائمّه
هدی صلوات الله علیهم موجب مزید قبول و قرب وصول مامول می گردد و اکثر کتبی که
در زیارت
بهره کامل
علما رضوان
رسیده بود
نماید که مقص
الله علیهم
تا اکثر
موجب مزید ثواب ایشان گردد و باید این حرم را بمقتضای حدیث شریف
الدّالّ علی الخیر کفاعله بهره از ثواب ایشان حاصل گردد مامول از برادران
ایمانی که باین کتاب مستطاب عمل نمایند آنکه در هنگام مطالعه و زیارتها این غریق
بحار معاصی را از دعای خیر فراموش ننمایند بر سهو و خطای لفظ و معنی مواخذه ننمایند و این
رساله را مسمّی گردانیدیم بتحفة الزّائر و مرتب گشته بر مقدّمه و دوازده باب و خاتمه

مقدمه پس در بیان آداب سفر است چون در کتاب حلیة المتقین احادیث بسیار
و آداب سفر را استیفا نموده ایم و بعد ازین در زیارات مخصوصه بسیاری از آداب
مذکور خواهد شد و در اینجا اکتفا می نمائیم بآنچه سید بن طاوس علیه الرحمة والرضوان
و غیر او در کتب مزار ایراد نموده اند تا آنکه این رساله خالی نباشد از آنچه زائران را
بآن احتیاج می باشد فرموده اند که چون اراده سفر داشته باشی سزاوار است که
روزه بداری در روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه و اختیار نمائی روز شنبه را از برای
بیرون رفتن چنانچه مرویست از حضرت صادق علیه السلام که هر که اراده سفر نماید باید که
سفر کند در روز شنبه و اگر سنگی از کوهی بگردد در روز شنبه هر آئینه خدا برگرداند او را
بجای خود یا روز سه شنبه که آن روزیست که حق تعالی نرم کرد آهن را در آن روز از برای
داود علیه السلام یا روز پنجشنبه زیرا که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در روز پنجشنبه
سفر می کرد و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر
روز جمعه و مکروه است در روز سیم و چهارم و پنجم و هشتم و سیزدهم و شانزدهم و بیست
یکم و بیست چهارم و بیست پنجم و بیست ششم و در روایت دیگر وارد شده است که روز
چهارم و ششم و بیست یکم برای سفر و غیر آن خوبست و روز هشتم و بیست سیم خوبست
و سفر مکن در حالتی که قمر در برج عقرب باشد چنانچه از حضرت صادق علیه السلام مرویست
که سفر در این وقت کراهت دارد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن درین
اوقات دعاها که بعد ازین مذکور می شود بخواند و تصدق کند و هر وقت که خواهد سفر

برود

برود زیرا که از حضرت صادق منقولست که افتتاح کن سفر خود را بصدقه و بیرون
رو هر وقت که خواهی بدرستیکه سلامتی سفر خود را میخری و منقولست که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله هر گاه بسفر میرفتند پنج چیز با خود بر می داشتند آئینه و سرمه دان و مسواک
و شانه و مقراض و مستحب است که پیش از متوجه شدن غسل بکند و نزد غسل بگوید
دعای [illegible]
بسم الله و بالله و لا حول و لا قوة الا بالله و علی ملة رسول الله و
الصادقین عن الله صلوات الله علیهم اجمعین اللهم طهر به قلبی
واشرح به صدری و نور به قلبی اللهم اجعله لی نورا و طهورا و حرزا
و شفاء من کل داء و آفة و عاهة و سوء و مما اخاف و احذر و
طهر قلبی و جوارحی و عظامی و دمی و شعری و مخی و عصبی و ما
اقلت الارض منی اللهم اجعله لی شاهدا یوم حاجتی و فقری و
فاقتی الیک یا رب العالمین انک علی کل شیء قدیر پس جمع می کنی اهل خود
نزد خود و دو رکعت نماز می کنی و از خدا خیر خود را سؤال می نمائی و آیة الکرسی می خوانی
و حمد و ثنای الهی بجا می آوری و صلوات بر حضرت رسول و آل او صلوات الله علیهم
می فرستی و می گوئی اللهم انی استودعک الیوم نفسی و اهلی و مالی و ولدی
و من کان منی بسبیل الشاهد منهم و الغائب اللهم احفظنا
بحفظ الایمان و احفظ علینا اللهم اجعلنا فی رحمتک و لا تسلبنا
فضلک انا الیک راغبون اللهم انا نعوذ بک من وعثاء السفر

وكآبة المنقلب وسوء المنظر في الاهل والمال والولد في
الدنيا والآخرة اللهم اني اتوجه هذا التوجه طلبا لمرضاتك
وتقربا اليك فبلغني ما أؤمله وارجوه فيك وفي اوليائك يا
ارحم الراحمين واگر خواهی بگو اللهم اني خرجت في وجهي هذا بلا
ثقة مني لغيرك ولا رجاء يأوي بي الا اليك ولا قوة اتكل
عليها ولا حيلة الجأ اليها الا طلب رضاك وابتغاء رحمتك
وتعرضا لثوابك وسكونا الى حسن عائدتك وانت اعلم بما سبق
لي في علمك في وجهي مما احب واكره اللهم اصرف عني مقادير
كل بلاء ومقضي كل لأواء وابسط علي كنفا من رحمتك ولطفا
من عفوك وحرزا من حفظك وسعة من رزقك وتماما من
نعمتك وجماعا من معافاتك واوفق لي يا رب فيه جميع قضائك
على سوافق هواي وحقيقة املي وادفع عني ما احذر وما لا
احذره على نفسي مما انت اعلم به مني واجعل ذلك خيرا لآخرتي
ودنياي مع ما اسألك ان تخلفني فيمن خلفت ورائي من اهلي
ومالي واخواني وجميع حزانتي بافضل ما تخلف غائبا من المؤمنين
في تحصين كل عورة وحفظ كل مضيعة وتمام كل نعمة ودفاع كل
سيئة وكفاية كل محذور وصرف كل مكروه وكمال كل ما تجمع لي

به الرضا والسرور في الدنيا والآخرة ثم ارزقني ذكرك وشكرك
وطاعتك وعبادتك حتى ترضى وبعد الرضا اللهم اني استودعك
اليوم ديني ونفسي ومالي واهلي وذريتي وجميع اخواني اللهم احفظ
الشاهد منا والغائب اللهم احفظنا علينا اللهم اجعلنا في جوارك
ولا تسلبنا نعمتك ولا تغير ما بنا من نعمة وعافية وفضل ومروي واحفظ
که هرگاه خواهی متوجه سفر شوی در وقتیکه سفر دراز کرده داشته باشد یا چیزی
خوف داشته باشی پس پیش از متوجه شدن بخوان سوره حمد و قل اعوذ برب الناس و
قل اعوذ برب الفلق و آیة الکرسی و سوره انا انزلناه و آخر آل عمران یعنی ان
في خلق السموات والارض واختلاف الليل والنهار لآيات
لاولي الالباب الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم
ويتفكرون في خلق السموات والارض ربنا ما خلقت هذا
باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا انك من تدخل النار
فقد اخزيته وما للظالمين من انصار ربنا اننا سمعنا مناديا
ينادي للايمان ان آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا و
كفر عنا سيئاتنا وتوفنا مع الابرار ربنا وآتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة انك لا تخلف الميعاد پس بگو بار الها اللهم
يصول الصائل وبقدرتك يطول الطائل ولا حول لكل ذي حول

الّا بك ولا قوّة بما دهادو قوّة الّا منك بصفوتك من خلقك
وخيرتك من بريّتك محمّد نبيّك وعترته وسلالته عليه و
عليهم السلام صلّ على محمّد وعليهم واكفني شرّ هذا اليوم وضرّه
وارزقني خيره ويمنه واقض لي في متصرّفاتي بحسن العاقبة و
بلوغ المحبّة والظفر بالامنيّة وكفاية الطاغية الغويّة وكلّ ذي
قدرة لي على اذيّة حتّى اكون في جنّة وعصمة ونعمة وابدلني فيه
من المخاوف امنا ومن العوائق فيه يسرا حتّى لا يصدّني صادّ عن المراد
ولا يحلّ بي طارق من اذى العباد انّك على كلّ شيء قدير وهو
السميع البصير پس وداع کن اهل خود را و برخیز و بر در خانه بایست تسبیح حضرت
فاطمه را بخوان و سوره حمد را در پیش رو و جانب راست و از جانب چپ بخوان و
همچنین آیة الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو اللّهمّ الیک وجّهت وجهی
وعليك خلّفت اهلي ومالي وما خوّلتني وقد وثقت بك فلا تخيّبني
يا من لا يخيّب من اراده ولا يضيّع من حفظه اللّهمّ صلّ على محمّد وآله
واحفظني فيما غبت عنه ولا تكلني الى نفسي يا ارحم الراحمين اللّهمّ
بلّغني ما توجّهت له وسبّب لي المراد وسخّر لي عبادك وبلادك و
وارزقني زيارة نبيّك ووليّك امير المؤمنين والائمّة من ولده
وجميع اهل بيته عليه وعليهم السلام ومدّني منك بالمعونة في جميع

احوالی

7

احوالی ولا تكلني الى نفسي ولا الى غيري فاكلّ واعطب وزوّدني التقوى
واغفر لي في الآخرة والاولى اللّهمّ اجعلني اوجه من توجّه اليك
و باز میگوید بسم الله وبالله توكّلت على الله واستعنت بالله والجأت
ظهري الى الله وفوّضت امري الى الله رهبة من الله ورغبة
الى الله ولا ملجأ ولا منجا ولا مفرّ من الله الّا الى الله ربّنا امنّا بكتابك الذي
انزلت وبنبيّك الذي ارسلت لانّه لا ياتي بالخير الهي الّا انت ولا
يصرف السوء الّا انت عزّ جارك وجلّ ثناؤك وتقدّست اسماؤك و
عظمت آلاؤك ولا اله غيرك پس بدرستیکه روایت شده است که هر که
که از خانه بیرون رود در صبح و این دعا بخواند بلدی باو نرسد تا شام تا بخانه خود برگردد
و همچنین اگر در شام بیرون رود و این دعا بخواند بلدی باو نرسد تا صبح تا بمنزل
خود برگردد پس بخوان سوره قل هو الله را یازده مرتبه و سوره انّا انزلناه و آیة
الکرسی و سوره قل اعوذ بربّ الناس و قل اعوذ بربّ الفلق پس دست بر جمیع بدن
بمال و تصدّق کن بهر چه میسّر باشد و بگو اللّهمّ انّي اشتريت بهذه
الصدقة سلامتي وسلامة سفري وما معي اللّهمّ احفظني واحفظ
ما معي وسلّمني وسلّم ما معي وبلّغني وبلّغ ما معي ببلاغك الحسن الجميل
پس بگو لا اله الّا الله الحليم الكريم لا اله الّا الله العليّ العظيم سبحان
الله ربّ السموات السبع وربّ الارضين السبع وما فيهنّ وما بينهنّ

ورب العرش العظیم وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین
وصلی الله علی محمد واله الطیبین الطاهرین اللهم کن لی جارا
من کل جبار عنید ومن کل شیطان مرید بسم الله دخلت وبسم الله
وما شاء الله وبسم الله خرجت اللهم انی اقدم بین یدی نسیانی و
عجلتی بسم الله وما شاء الله فی سفری هذا ذکرته ام نسیته
اللهم انت المستعان علی الامور کلها وانت الصاحب فی السفر
والخلیفة فی الاهل اللهم هون علینا سفرنا واطو لنا الارض و
سیرنا فیها بطاعتک وطاعة رسولک اللهم اصلح لنا ظهرنا وبارک
لنا فیما رزقتنا وقنا عذاب النار اللهم انی اعوذ بک من وعثاء السفر
وکابة المنقلب وسوء المنظر فی الاهل والمال والولد اللهم انت
عضدی وناصری اللهم اقطع عنی بعده ومشقته واصحبنی
فیه واخلفنی فی اهلی بخیر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
وباخود بردارد عصائی از چوب درخت بادام تلخ بدرستیکه روایت رسیده است از رسول
هرکه برود بسفر با او باشد عصائی از بادام تلخ وبخواند این آیه را ولما توجه
تلقاء مدین قال عسی ربی ان یهدینی سواء السبیل ولما ورد ماء
مدین وجد علیه امة من الناس یسقون ووجد من دونهم امراتین
تذودان قال ما خطبکما قالتا لا نسقی حتی یصدر الرعاء وابونا شیخ

عصای بادام تلخ

کبیر

کبیر فسقی لهما ثم تولی الی الظل فقال رب انی لما انزلت الی من
خیر فقیر فجاءته احدیهما تمشی علی استحیاء قالت ان ابی یدعوک
لیجزیک اجر ما سقیت لنا فلما جاءه وقص علیه القصص قال لا
تخف نجوت من القوم الظالمین قالت احدیهما یا ابت استاجره
ان خیر من استاجرت القوی الامین قال انی ارید ان انکحک
احدی ابنتی هاتین علی ان تاجرنی ثمانی حجج فان اتممت
عشرا فمن عندک وما ارید ان اشق علیک ستجدنی ان شاء الله
من الصالحین قال ذلک بینی وبینک ایما الاجلین قضیت فلا
عدوان علی والله علی ما نقول وکیل ایمن گرداند خدا او را از سبع درنده
واز هر چه دزد ظلم کننده واز هر حیوان صاحب زهری تا بخانه خود برگردد با او باشد
هفتاد وهفت ملک که طلب امرزش کنند از برای او تا برگردد وعصا را بگذارد
وتنها بسفر رود واگر بضرورت بی رفیق بسفر روی بگو ما شاء الله لا حول ولا قوة
الا بالله اللهم انس وحشتی واعنی علی وحدتی وادغیبتی ومنت است
که با عمامه بیرون روی وسر عمامه در زیر حنک بگردانی بدرستیکه از حضرت امام موسی
علیه السلام منقولست که فرمود من ضامنم برای کسی که بیرون رود باراده سفری وعمامه را در
در زیر حنک بسته باشد اینکه با دیسی نرسد از دزد وغرق شدن وسوختن و
قدری از تربت حضرت امام حسین علیه السلام باخود بردارد ودر وقت برداشتن بگو

اللهم لطينة قبر الحسين عليه السلام وليك وابن وليك اتخذتها
حرزا لما اخاف وما لا اخاف و این دعا را از طریق دیگر روایت کرده اند
اللهم انی اخذته من قبر ولیك وابن ولیك فاجعله لی امنا وحرزا
مما اخاف وما لا اخاف بدرستیکه روایت شده که هر که ترسد از سلطان یا غیر
او و از خدا بخوبیرد آید واین کار کند حرز شود برای او و اگر در روز خواهی راه
روی اول و آخر روز راه روی و میان روز فرود آئید و اگر در شب راه روی باید
که آخر شب راه روی که زمین برای مسافر پیچیده می شود چنانچه در روایت وارد
شده است پس چون اراده کنی که سوار شوی بگو بسم الله والله اکبر
پس چون درست بنشینی بگو الحمد لله الذی هدانا للاسلام وعلمنا القرآن
ومن علینا بمحمد صلی الله علیه وآله سبحان الذی سخر لنا هذا و
ما کنا له مقرنین وانا الی ربنا لمنقلبون والحمد لله رب العالمین
اللهم انت الحامل علی الظهر والمستعان علی الامر اللهم بلغنا
بلاغا یبلغ الی خیر بلاغا یبلغ الی رحمتك ورضوانك ومغفرتك
اللهم لا ضیر لنا الا ضیرك ولا خیر لنا الا خیرك ولا حافظ غیرك
و هفت مرتبه سبحان الله و هفت مرتبه الحمد لله و هفت مرتبه لا اله الا
الله میگوی و میخوانی آیه سخره را ان ربکم الله الذی خلق السموات
والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل

النهار

النهار یطلبه حثیثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره
الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمین ادعوا ربکم
تضرعا وخفیة انه لا یحب المعتدین ولا تفسدوا فی الارض بعد
اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا فی الارض بعد اصلاحها وادعوه
ان رحمة الله قریب من المحسنین پس میگوی استغفر الله الذی لا اله
الا هو الحی القیوم واتوب الیه اللهم اغفر لی ذنوبی انه لا یغفر
الذنوب الا انت پس راه میروی و میگوی اللهم خل سبیلنا واحسن
تسییرنا واعظم عافیتنا و میگوی اللهم اجعل مسیری عبرا و
صمتی تفکرا وکلامی ذکرا و باز میگوی خرجت بحول الله وقوته بغیر
حول منی ولا قوة لکن بحول الله وقوته برئت الیك یا رب
من الحول والقوة اللهم انی اسئلك برکة سفری هذا وبرکة
اهله اللهم انی اسئلك من فضلك الواسع رزقا حلالا طیبا تسوقه
الی وانا خافض فی عافیة بقوتك وقدرتك اللهم انی سرت فی سفری
هذا بلا ثقة منی لغیرك ولا رجاء لسواك فارزقنی فی ذلك شکرك
وعافیتك ووفقنی لطاعتك وعبادتك حتی ترضی وتعبدنا لی رضا
و حضرت رسول هر گاه سر از زیر می نشستند سبحان الله میگفتند و هر گاه بسوی
بلندی بالا میرفتند الله اکبر می گفتند و میگوئی هر گاه بر بلندی بالا یا پائین

الله اکبر الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اکبر و الحمد لله رب
العالمین اللهم لک الشرف علی کل شرف وهرگاه بجسری چوبین قدم بران میگذاری بگو
بسم الله اللهم ادحر عنی الشیطان وهرگاه مشرف شوی بر منزلی یا دهی یا شهری بگو
اللهم رب السموات السبع وما اظللن ورب الارضین السبع وما
اقللن ورب الشیاطین وما اضللن ورب الریاح وما ذرین ورب
البحار وما جرین اللهم انی اسئلک خیر هذه القریة وخیر ما فیها واعوذ
بک من شرها وشر ما فیها اللهم یسر لی ما کان فیها من یسر واعنی
علی قضاء حاجتی یا قاضی الحاجات ویا مجیب الدعوات ادخلنی مدخل
صدق واخرجنی مخرج صدق واجعل لی من لدنک سلطانا نصیرا
وچون بمنزل فرود آئی بگو اللهم انزلنی منزلا مبارکا وانت خیر المنزلین
ودو رکعت نماز بگذار پیش از آنکه بنشینی پس بگو اللهم ارزقنا خیر هذه
البقعة واعذنا من شرها اللهم اطعمنا من جناها واعذنا من وباها
وحببنا الی اهلها وحبب صالحی اهلها الینا و بگو اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وان علیا
امیر المؤمنین والائمة من ولده ائمة اتولاهم وابرء من اعدائهم اللهم
انی اسئلک خیر هذه البقعة واعوذ بک من شرها اللهم اجعل د
دخولنا هذا صلاحا واوسطه فلاحا واخره نجاحا واگر فرود آئی بمنزلی که ترسی از چیزی بگو

اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملک وله الحمد بیده
الخیر وهو علی کل شیء قدیر اللهم انی اعوذ بک من شر کل سبع
واگر از جانوران زمین ترسی بگو در آن مکان که میترسی یا ذارئ ما فی الارض کلها
لعلمک بما یکون مما ذرأت لک السلطان علی کل من دونک انی اعوذ
بک وبقدرتک علی کل شیء من الضر فی بدنی من سبع او هامة او عارض
من سائر الدواب یا خالقها بقدرته ادرأها عنی واحجزها ولا
ولا تسلطها علی وعافنی من شرها وبأسها یا الله یا ذا العلم العظیم
احفظنی بحفظک واجرنی بسترک من المخاوف یا رحیم واگر از دشمنی یا از
دزدی ترسی در آن مکان بگو یا آخذا بنواصی خلقه والسافع بها الی قدرته
فیها والمنفذ حکمه وخالقها وجاعل قضائه لها غالبا لکل انی مکید لضعفی
تجعل لی ولقوتک علی من کادنی تعرضت لک فان حلت بینی وبینهم فذلک
ما ارجوا وان اسلمتنی الیهم غیروا ما بی من نعمتک یا خیر المنعمین لا تجعل
احدا مغیرا نعمتک التی انعمت بها علی سواک ولا تغیرها انت ربی قد
بینی تری الذی نزل بی فحل بین شرهم بحق ما به تستجیب الدعاء یا الله یا
رب العالمین و بگو بسم الله وبالله ومن الله والی الله وفی سبیل الله
اللهم الیک اسلمت نفسی والیک وجهت وجهی والیک فوضت امری فاحفظنی
بحفظ الایمان من بین یدی ومن خلفی وعن یمینی وعن شمالی ومن فوقی

وَمَنْ تَحْتِی وَادْفَعْ عَنِّی بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ فَاِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ بدرستیکه روایت شده است از حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود که
من پروا نمیکنم هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن وانس واگر بترسی
از جن یا شیطان بگو یا اَللهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا الْاَکْبَرُ الْقَاهِرُ بِقُدْرَتِهٖ جَمِیْعَ عِبَادِهٖ
الْمُطَاعُ لِعَظَمَتِهٖ عِنْدَ کُلِّ خَلِیْقَتِهٖ وَالْمُمْضِی مَشِیَّتَهٗ لِسَابِقِ قُدْرَتِهٖ
اَنْتَ الَّذِیْ تَکْلَاءُ مَا خَلَقْتَ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ لَا یَمْتَنِعُ مَنْ اَرَدْتَ بِهٖ
سُوْءً بِشَیْءٍ دُوْنَكَ مِنْ ذٰلِكَ السُّوْءِ وَلَا یَحُوْلُ اَحَدٌ دُوْنَكَ بَیْنَ اَحَدٍ
وَبَیْنَ مَا تُرِیْدُهٗ مِنَ الْخَیْرِ کُلِّ مَا یُرٰی فِیْ قَبْضَتِكَ وَجَعَلْتَ قَبَائِلَ الْجِنِّ
وَمَا لَا یُرٰی
وَالشَّیَاطِیْنِ یَرَوْنَا وَلَا نَرَاهُمْ وَاَنَا لِکَیْدِهِمْ خَائِفٌ فَآمِنِّیْ مِنْ شَرِّهِمْ
وَبَاْسِهِمْ بِحَقِّ سُلْطَانِكَ الْعَزِیْزِ یَا عَزِیْزُ در تمام حال بخواند این دعا را جوان
برای حفظ خود و برگردیدن بوطن خود یَا جَامِعًا بَیْنَ اَهْلِ الْجَنَّةِ عَلٰی تَاَلُّفٍ
مِنَ الْقُلُوْبِ وَشِدَّةِ تَوَاصُلٍ لَهُمْ فِی الْمَحَبَّةِ وَیَا جَامِعًا بَیْنَ اَهْلِ
طَاعَتِهٖ مِنْ خَلْقِهٖ وَیَا مُفَرِّجَ حُزْنِ کُلِّ مَحْزُوْنٍ وَیَا مُسَهِّلَ کُلِّ غُرْبَةٍ
وَیَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ارْحَمْنِیْ فِیْ غُرْبَتِیْ بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْکَلَاءَةِ وَالْمَعُوْنَةِ
وَفَرِّجْ مَا بِیْ مِنَ الضِّیْقِ وَالْحُزْنِ بِالْجَمْعِ بَیْنِیْ وَبَیْنَ اَحِبَّائِیْ وَلَا تَفْجَعْنِیْ
بِانْقِطَاعِ رُؤْیَةِ اَهْلِیْ عَنِّیْ وَلَا تَفْجَعْ اَهْلِیْ بِانْقِطَاعِ رُؤْیَتِیْ عَنْهُمْ بِکُلِّ
مَسَائِلِكَ اَسْئَلُكَ وَاَدْعُوْكَ فَاسْتَجِبْ لِیْ وچون اراده نماید که بار کند از منزل

دو رکعت

دو رکعت نماز بگذار و از خدا طلب نما حفظ را و وداع کن آن منزل را اهل المنزل را
زیرا که هر منزلی را اهلی است از ملٰئکه و بگو اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلٰئِکَةِ اللهِ الْحَافِظِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلٰی عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِیْنَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَللّٰهُمَّ
قَدْ تَحَلَّلْنَا مِنْ مَنْزِلِنَا هٰذَا وَنَحْنُ عَنْكَ رَاضُوْنَ فَارْضَ عَنَّا بِرَحْمَتِكَ
و هرگاه گم کنی راه را نداکن یَا صَالِحُ یَا اَبَا صَالِحٍ اَرْشِدُوْنَا اِلَی الطَّرِیْقِ یَرْحَمُکُمُ
اللهُ بدرستیکه مرویست از حضرت صادق علیه السلام که موکل است بصحرا صالح و بدریا حمزه و
مرویست که هرگاه راه گم کنید بجانب راست راه میل کنید و هرگاه چموشی کند دابهٔ تو در راه در
گوش راستش این آیه را بخوان وَلَهٗ اَسْلَمَ مَنْ فِی السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَ
کَرْهًا وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ و هرگاه بکشتی سوار شوی صد مرتبه اَللهُ اَکْبَرُ و صد مرتبه
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ بگو پس بگو بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَالصَّلٰوةُ عَلٰی رَسُوْلِ
اللهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلَی الصَّادِقِیْنَ اَللّٰهُمَّ اَحْسِنْ مَسِیْرَنَا وَ
عَظِّمْ اُجُوْرَنَا اَللّٰهُمَّ بِكَ انْتَشَرْنَا وَاِلَیْكَ تَوَجَّهْنَا وَبِكَ اٰمَنَّا وَبِحَبْلِكَ
اعْتَصَمْنَا وَعَلَیْكَ تَوَکَّلْنَا اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتُنَا وَرَجَاؤُنَا وَنَاصِرُنَا لَا تُحِلَّ
بِنَا مَا لَا نُحِبُّ اَللّٰهُمَّ بِكَ نَحُلُّ وَبِكَ نَسِیْرُ اَللّٰهُمَّ خَلِّ سَبِیْلَنَا وَاَعْظِمْ عَافِیَتَنَا
اَنْتَ الْخَلِیْفَةُ فِی الْاَهْلِ وَالْمَالِ وَاَنْتَ الْحَامِلُ فِی الْمَاءِ وَعَلَی الظَّهْرِ وَ
قَالَ ارْکَبُوْا فِیْهَا بِسْمِ اللهِ مَجْرٖیهَا وَمُرْسٰیهَا اِنَّ رَبِّیْ لَغَفُوْرٌ رَحِیْمٌ مَا
قَدَرُوا اللهَ حَقَّ قَدْرِهٖ وَالْاَرْضُ جَمِیْعًا قَبْضَتُهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَالسَّمٰوَاتُ

مطویات

مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون اللهم انت خیر من
وفد الیه الرجال وشدت الیه الرحال وانت سیدی اکرم
مزور ومقصود وقد جعلت لکل زائر کرامة ولکل وافد تحفة
فاسئلک ان تجعل تحفتک ایای فکاک رقبتی من النار واشکر
سعیی وارحم مسیری من اهلی بغیر منّ منی علیک بل لک المنة علی
ان جعلت لی سبیلا الی زیارة ولیک وعرفتنی فضله وحفظتنی
فی لیلی ونهاری حتی بلغتنی هذا المکان وقد جئتک فلا تقطع
رجائی وقد امّلتک فلا تخیب املی واجعل مسیری هذا کفارة لذنوبی
یا ارحم الراحمین تمام شد کلام سید و غیر او رحمهم الله و در حدیث معتبر منقولست که
شخصی بخدمت حضرت امام علی نقی علیه السلام نوشت که داخل می شود ماه مبارک رمضان
بر شخصی پس بر دلش می افتد که بزیارت امام حسین علیه السلام برود یا بزیارت پدرت در بغداد
پس بماند در خانه خود تا بیرون برود ماه مبارک رمضان و بعد از آن بزیارت ایشان برود یا
در اثنای ماه مبارک برود و روزه را بخورد حضرت در جواب نوشتند که ماه رمضان را
فضیلت و اجری هست که ماههای دیگر را نیست پس چون داخل شود ماه مبارک باید آن را
اختیار نماید و روزه بگیرد و در روایت معتبر دیگر منقولست که ابو بصیر از حضرت صادق
پرسید که فدای تو شوم داخل میشود بر من ماه رمضان و روزه میگیرم بعضی از آن پس اراده
زیارت حضرت امام حسین میکنم آیا بروم بزیارتش و در رفتن و برگشتن روزه بخورم یا بمانم

تا عید

تا عید یک روز یا دو روز دیگر بروم فرمود که بمان تا عید گفت فدای تو شوم این بهتر است
فرمود که بلی مگر نخوانده در کتاب خدا فمن شهد منکم الشهر فلیصمه مؤلف گوید که چون در احادیث
تجویز امر روزه خوردن از برای امری چند که فضیلتش بسیار کمتر است از زیارت ائمه
معصومین علیهم السلام وارد شده است مثل تشییع جنازه و استقبال مؤمنات و ترغیب و تحریص
بر زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در بسیاری از شبهای ماه رمضان و شب عید وارد
شده است و اکثر مردم را بدون افطار روزه میسر نمیشود دور نیست که این دو حدیث
محمول بر تقیه بوده باشد والله العالم **باب اول** در بیان ثواب تعمیر قبور مقدسه حضرت رسول و
ائمه صلوات الله علیهم اجمعین و ثواب زیارت ایشان و آداب زیارتهای ایشان عموما
و در آن دو فصل است در ثواب زیارت هر یک از ایشان بسندهای صحیح و معتبر از حضرت
امام رضا علیه السلام منقولست که هر امام را عهدی در گردن دوستان و شیعیان هست و از جمله
تمامی وفا کردن بعهد نیکو ادا نمودن آن زیارت کردن قبرهای ایشانست پس هر که
زیارت کند ایشان را برای رغبت در زیارت ایشان و تصدیق کردن بآنچه رغبت
نموده اند در آن بوده باشد امامان او و شیعیان او در روز قیامت و بسندهای معتبر منقولست
که زید شحام بحضرت امام جعفر صادق عرض کرد که چه ثواب است کسی را که یکی از شما را زیارت
کند فرمود که چنان است که رسول خدا را زیارت کرده باشد و بسند بسیار معتبر از حضرت امام
جعفر صادق منقولست که خلق نکرد حق تعالی خلقی را که بیشتر باشند از فرشتگان و
بدرستیکه نازل می شوند از آسمان در هر شام هفتاد هزار ملک که طواف میکنند بخانه کعبه در

دران شب تا چون طلوع صبح میشود میروند بسوی قبر حضرت رسول پس سلام می کنند
بآنحضرت پس میروند بسوی قبر حضرت امیر المؤمنین و سلام میرسانند بآنحضرت پس میروند
بسوی قبر امام حسن و سلام می کنند بآنحضرت پس میروند بسوی قبر امام حسین پس سلام می کنند
بآنحضرت پس بالا میروند بسوی آسمان پیش از طلوع آفتاب پس نازل میشوند فرشتگان
روز هفتاد هزار فرشته پس می گردند گرد کعبه معظمه در تمام روز چون نزدیک شد که
آفتاب غروب کند میروند بسوی قبر رسول خدا صلی الله علیه و آله پس سلام می کنند بر آنحضرت
پس میروند بسوی قبر حضرت امیر المؤمنین پس سلام میرسانند بر آنحضرت و میروند بسوی قبر
حضرت امام حسن و سلام می کنند بر آنحضرت پس میروند نزد قبر امام حسین و سلام میکنند
بر آنحضرت پس بر می گردند بسوی آسمان پیش از فرو رفتن آفتاب و از حضرت صادق
منقولست که هر که یکی از ما را زیارت کند چنانست که حضرت امام حسین را زیارت
کرده باشد و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر مرویست که حضرت امیر المؤمنین گفت که
روزی رسول خدا بدیدن ما آمد و هدیه آورده بود برای ما ام ایمن شیر و کره
و خرما و قدری از آنها را بنزد آنحضرت آوردیم تناول نمود پس برخواست و
رفت بگوشه خانه و چند رکعت نماز گذارد پس در سجده گریه بسیار کرد و احدی از
سبب جلالت و عظمت آنحضرت از سبب آن سوال ننموده برخواست حضرت امام حسین
در دامن آنحضرت نشست و گفت ای پدر مهربان بخانه ما آمدی و ما هیچ چیز شاد نشدیم مثل
شادی ما بآمدن تو پس گریه کردی که ما را اندوه آوردی سبب گریه چیست حضرت رسول

گفت که ای فرزند درین وقت جبرئیل آمد و مرا خبر داد که شما کشته خواهید شد
و محل کشته شدن شما پراکنده خواهد بود پس حضرت امام حسین گفت چه ثواب است کسی را
که زیارت کند قبرهای ما را با این پراکندگی فرمود که ای فرزند ایشان گروهی چندند از
امت من که زیارت می کنند شما را و طلب می کنند بسبب این زیارت ثواب را و لازمست
بر من که بیایم بنزد ایشان در روز قیامت تا خلاصی دهم ایشان را از هولهای قیامت
و ساکن گرداند خدا ایشان را در بهشت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست که
که هرگاه حضرت امام حسین بنزد رسول خدا می آمد او را بسوی خود می کشید پس بحضرت
امیر المؤمنین میگفت که او را نگاه دار پس حضرت امام حسین را می بوسید و می گریست
و میفرمود که ای فرزند میبوسم جای ضربت شمشیرها را که بر تو خواهند زد حضرت
امام حسین میفرمود که پدر من کشته خواهد شد حضرت رسول فرمود بلی والله تو و پدرت
و برادرت همه کشته خواهید شد میگفت که ای پدر محل کشته شدن ما از هم دور خواهد بود
میگفت بلی ای فرزند میگفت پس کی زیارت ما خواهد کرد از امت تو میفرمود که زیارت کنند
مرا و پدرت را و برادرت را و ترا مگر صدیقان از امت من و بچند سند معتبر منقولست که
از امام جعفر صادق پرسیدند که چه ثواب است کسی را که زیارت کند قبر امام حسین را
گفت هر که برود نزد قبر آنحضرت امام حسین و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نماز نزد قبر
او بکند نوشته شود برای او ثواب حجی و عمره پس گفت که همین ثواب هست کسی را که برود
بزیارت هر امامی که حق تعالی فرمان برداری او را بر خلق واجب کرده است و در کتاب

معتبر بسندهای معتبر منقول است که واعظ اهل حجاز بحضرت صادق ع عرض کرد که ای فرزند
رسول خدا چه ثواب است کسی را که زیارت کند قبر حضرت امیر المؤمنین را و عمارت کند تربت
آنحضرت را فرمود که خبر داد مرا پدرم از پدرش از جدش امام حسین از پدرش امیر المؤمنین ع
که حضرت رسول گفت با آنحضرت که و الله کشته خواهی شد در زمین عراق و مدفون
خواهی شد در آنجا حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله چه ثواب است کسی که زیارت کند
قبرهای ما را و عمارت نماید و جستجوئی نماید آنها را گفت ای ابو الحسن بدرستیکه
خدا گردانیده است دلهای نجیبان از خلقش را و برگزیدگان از بندگانش را مایل می نماید
بسوی شما و برمی تابند خواری و آزار را برای شما پس عمارت می کنند قبرهای شما را
بسیار زیارت میکنند آنها را برای تقرب جستن بجناب مقدس الهی و برای دوستی ایشان
مر رسول خدا را یا علی این جماعت مخصوصند بشفاعت من و وارد می شوند بر حوض من و ایشان
زیارت کنندگان منند فردا در بهشت یا علی هر که معمور گرداند قبرهای شما را و جستجو نماید
و رعایت کند آنها را چنانست که یاری کرده باشد حضرت سلیمان بن داود را بر ساختن بیت المقدس
و هر که زیارت کند قبرهای شما را ثواب او برابر است با ثواب هفتاد حج که بعد از حج واجب کنند
و بیرون آید در وقتی که برگردد از زیارت شما مانند روزی که از مادر متولد شده ای علی بشارت
باد ترا و بشارت ده شیعیان و دوستان خود را از نعمتهای بهشت که آنچه موجب روشنی چشم و شادی گردد
با آنچه چشم ندیده باشد و گوش نشنیده باشد و بر خاطر کسی نگذشته باشد و لیکن جمعی از اراذل
مردم سرزنش کنند زیارت کنندگان قبر شما را چنانچه سرزنش کنند زن زنا کننده را بزنا

و ایشان

و ایشان بدترین امت منند نرسد بایشان شفاعت من و وارد نشوند بر حوض من
و بسند معتبر منقول است از عبد الرحمن بن مسلم که گفت رفتم بخدمت حضرت امام موسی کاظم ع و سؤال کردم
که زیارت کدام یک از ائمه صلوات الله علیهم بهتر است فرمود که هر که اول ما را زیارت کند چنان است
که آخر ما را زیارت کرده باشد و هر که آخر ما را زیارت کند چنان است که اول ما را زیارت کرده باشد و هر که
ولایت و دوستی اول ما را داشته باشد چنان است که ولایت و دوستی آخر ما داشته باشد و هر که ولایت
آخر ما را داشته باشد چنان است که ولایت اول ما داشته باشد و هر که برآورد حاجت یکی از شیعیان
ما را چنان است که حاجت همه ما را برآورده باشد و بسند معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
منقول است که چون روز قیامت شود بر عرش خداوند رحمن چهار کس باشند از پیشینیان و چهار کس
از پسینیان اما آن چهار کس از پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و آن چهار
کس که از پسینیانند پس محمد و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات الله علیهم پس طعام بکشند و بنشینند
با ما هر که زیارت کرده باشد قبرهای ائمه را بدرستیکه زیارت کنندگان قبر فرزندم امام
رضا درجه ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان از همه بزرگتر است و بسند معتبر دیگر مرویست که
حضرت رسول با حضرت امیر المؤمنین گفت یا علی هر که مرا زیارت کند در حیات من یا بعد از
مرگ من یا ترا زیارت کند در حیات تو یا بعد از مرگ تو یا زیارت کند حسن و حسین صلوات
الله علیهما را در حیات یا بعد از مرگ ایشان ضامن میشوم برای ایشان در روز قیامت
اینکه خلاصی دهم او را از شدتها و سختیهای آن روز تا ببرم او را با خود بدرجه خود در بهشت
و بسند معتبر از امام محمد تقی منقول است که حضرت رسول فرمود که هر که زیارت کند مرا

یا زیارت کند

از ذریت و فرزندان مرا زیارت کنم او را در روز قیامت پس خلاص کنم او را از شدتهای
آن روز و بسند صحیح منقولست که حسن بن وشا از حضرت امام رضا سوال کرد که چه ثواب است
کسی را که زیارت کند قبر یکی از ائمه را فرمود که او راست مثل ثواب کسی که زیارت کرده باشد
حضرت امام حسین را پس پرسید که چه ثواب دارد کسی که حضرت امام حسین را زیارت کند فرمود
که والله ثوابش بهشتست و از حضرت امام جعفر صادق منقولست که هر که زیارت کند ما را
بعد از فوت ما چنانست که زیارت کرده باشد در حیات ما و از امام محمد باقر منقولست که هر که
قصد کند از خانه خود زیارت قبر امامی را که طاعتش واجب باشد و برای خرج خود یک درهم
بیرون آورد بنویسد حق تعالی برای او هفتاد هزار حسنه و محو کند برای او هفتاد هزار گناه
و بنویسد نام او را در دیوان صدیقان و شهیدان خواه اسراف کند در خرج کردن و خواه
اسراف نکند **باب دویم** در آداب هر یک از ائمه علیهم السلام **اول** از آداب زیارت
غسل کردن است و افضل آنست که پیش از آنکه حدثی از او صادر شود زیارت را واقع
سازد و محتملست که غسلی که در روز کند تا شام کافی باشد و غسلی که در شام کند تا صبح کافی باشد
و از روایت معتبره دیگر ظاهر میشود که غسل روز از برای شب بعد از آن و غسل شب
از برای روز بعد از آن نیز کافی باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست در تفسیر قول
حق تعالی خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ که ترجمه اش اینست که زینت خود را بگیرید نزد هر مسجدی
فرمود که مراد غسل کردن است نزد ملاقات هر امامی و احادیث غسل زیارت هر امامی در باب
زیارت آن خواهد آمد ان شاء الله تعالی **دوم** دعا خواندن در حال غسل و بعد از غسل و بعد از آن و در احادیث

کیفیت

کیفیت زیارت هر امامی ان شاء الله تعالی مذکور خواهد شد و در حدیث معتبر منقول است که چون حضرت
صادق از غسل زیارت فارغ می شدند این دعا میخواندند اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَطَهُورًا
وَحِرْزًا وَكَافِيًا مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ وَعَاهَةٍ وَطَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَ
جَوَارِحِي وَعِظَامِي وَلَحْمِي وَدَمِي وَشَعْرِي وَبَشَرِي وَمُخِّي وَعَصَبِي وَمَا
أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَاجْعَلْهُ لِي شَاهِدًا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَوْمَ حَاجَتِي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي
جمعی از علما رضوان الله علیهم این حدیث را در باب غسل زیارت ائمه علیهم السلام ذکر کرده اند و بنظر این
قاصر محتمل است که مراد غسل طواف زیارت باشد و از ابن عباس نقل شده است که در اثنای غسل زیارت
سنت است که این دعا بخوانند اللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَنَجِّنِي مِنْ كُلِّ كَرْبٍ وَ
ذَلِّلْ لِي كُلَّ صَعْبٍ إِنَّكَ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ الرَّبُّ رَبُّ كُلِّ يَابِسٍ وَرَطْبٍ شیخ کفعمی ذکر
کرده است که مرویست که در غسل زیارت این دعا بخوانید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اللّٰهُمَّ
اجْعَلْهُ لِي نُورًا وَطَهُورًا وَحِرْزًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَآفَةٍ وَعَاهَةٍ
اللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ قَلْبِي وَاشْرَحْ بِهِ صَدْرِي وَسَهِّلْ بِهِ أَمْرِي **سیم** آنکه
باید با جنابت داخل روضهای مقدسه ائمه نشود چنانچه بسند صحیح منقولست از بکر بن
محمد که گفت با ابو بصیر رفتم بخدمت حضرت امام جعفر صادق و نمیدانستم که او جنب است
چون سلام کردیم حضرت فرمود که ای ابو بصیر مگر نمیدانی که سزاوار نیست جنب را که داخل
خانه پیغمبران شود پس برگشت ابو بصیر و من داخل شدم و در روایت دیگر است که حضرت
نظر تندی کرد با ابو بصیر و فرمود که همچنین داخل خانه پیغمبران می شوی و حال آنکه جنبی

ابو بصیر گفت پناه میبرم بخدا از غضب شما و از خدا طلب آمرزش میکنم و دیگر چنین نخواهم
کرد پس ازین حدیث شریف مفهوم میشود که جنب داخل روضات نباید شد زیرا که حضرت
فرمود که زنده و مرده ما یک حکم دارد و حرمت ما بعد از وفات مثل حرمت ما است در حال حیات
و احوط آنست زنان حایض و نفسا نیز داخل نشوند چنانچه وارد شده است زیرا که اخبار
وارد شده است که باعث نفرت ملکه میشود چهارم بدر روضه مبارک ایستادن و رخصت طلبیدن
و سعی کردن در حصول رقت و خضوع و بعد از حصول داخل شدن است و در روایت صفوان که
در زیارت حضرت امام حسین وارد شده است که آیه کریمه لا تدخلوا بیوت النبی الا ان
یؤذن لکم یعنی داخل مشوید بخانهای پیغمبر مگر آنکه رخصت دهند شما را مؤید این معنی است
و چون حدیث وارد شده است که رقت علامت استجابت دعا است مؤید حصول رخصت بعد از
تحقیق آن می‌شود پنجم پوشیدن جامهای نفیس و پاکیزه و بوی خوش کردن است چنانچه
جمعی ذکر کرده اند و در بعضی زیارات خواهد آمد و در زیارت حضرت امام حسین منع بوی
خوش کردن خواهد آمد و آیه کریمه خذوا زینتکم عند کل مسجد شاید مؤید زینت کردن و
پاکیزه بودن و بوی خوش کردن بشود ششم بوسیدن عتبه علیه است و در زیارات کبیر شیخ
مفید و غیر او بوسیدن نسبت داده اند امر بآن است و بعضی در استحباب آن تأمل کرده اند و شیخ
شهید علیه الرحمه گفته است که مطلع نشده ام در باب بوسیدن عتبه بر نصی که اعتماد بآن داشته
باشم ولیکن فرقه امامیه بر آنند که خوبست و اگر زیارت کننده سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده
میکنم بشکر آنکه مرا باین مکان رسانیده بهتر خواهد بود و گمان فقیر آنست که چون سعی بوسیدن عتبه را

نشده

نشده اگر بعموماتیکه در باب تعظیم و تکریم ایشان وارد شده است بعمل آورد خوبست هفتم
گمان فقیر آنست که اگر وقت زیارت صدا بلند نکند بهتر است بعموماتیکه وارد شده است و بآیه کریمه
یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی تا آخر آیه که مضمونش این است که ای گروه
مومنان بلند مکنید صداهای خود را بالای صدای پیغمبر و آواز بلند مکنید برای او بگفتار
بلند کردن بعضی از شما برای بعضی که مبادا باطل شود عملهای شما و شما ندانید بدرستیکه آنان
پست میکنند صداهای خود را نزد رسول خدا ایشان گروهی اند که امتحان کرده است خدا دلهای ایشان را
برای پرهیزکاری برای ایشان است آمرزش گناهان و اجری بزرگ و در حدیث معتبر منقول است
که چون عایشه مانع شد که حضرت امام حسن را نزد پیغمبر دفن کنند حضرت امام حسین فرمود که ای
عایشه برادرم امر کرده است که او را نزدیک پدرش رسول خدا بیاورم که با او عهد خود را
تازه کند و برادرم داناترین مردم بود بحرمت خدا و رسول خدا و بمعنی کتاب خدا از آن
داناتر بود که هتک حرمت رسول خدا بکند زیرا که حق تعالی میفرماید که یا ایها الذین آمنوا
لا تدخلوا بیوت النبی الا ان یؤذن لکم و تو داخل کردی تو در خانه رسول مردان را
بی رخصت او و بتحقیق که خدا فرموده است که یا ایها الذین آمنوا لا ترفعوا اصواتکم فوق
صوت النبی و تو و عمر برای پدرت ابابکر نزد گوش رسول خدا کلنگها زدید و حال آنکه خدا
میفرماید که آنها صدا را آهسته و پست میکنند صدا را نزد رسول خدا جماعتی هستند که امتحان
کرده است خدا دلهای ایشان را برای پرهیزکاری و بجان خودم قسم که داخل کردید پدرت
و عمر بر رسول خدا بنزدیک ایشان آزارها و رعایت نکردید از حق او آنچه خدا امر بآن کرده

بود بر زنان پیغمبرش بدرستیکه خدا احترام کرده است از مؤمنان در حال مردن ایشان آنچه را حرام کرده است در حال زنده ایشان مؤلف گوید که ازین حدیث معلوم میشود که در زیارت حضرت رسول خدا صدا بلند نباید کرد و چون از احادیث ظاهر میشود که اکرام ائمه طاهرین علیهم السلام مثل اکرام آنحضرت لازم است پس در زیارات ائمه علیهم السلام بهتر است این رعایت را بکنند هشتم آنکه با موزه و کفش و نعلین داخل روضه نشوند عمومات تعظیم برای دلالت دارد و آیه کریمه فاخلع نعلیک انک بالواد المقدس طوی مؤید است خصوصا در روضه حضرت امیر المؤمنین و حضرت امام حسین و در حدیث وارد شده است که شجره موسی در کربلا بوده و نجف قطعه است از کوه طور بلکه بهتر است که چون نزدیک بر روضه شوند پا را برهنه کنند چنانچه در بعضی از زیارت مخصوصه خواهد آمد و عمومات اکرام و اعظام ظاهر آنکه باشد در استحباب آن در سایر زیارات که بخصوص در آنها وارد شده است نهم آنکه در وقت زیارت نزدیک ضریح مقدس برود با خضوع و خشوع و وقار و پشت بقبله و روی بمعصوم بایستد چنانچه در زیارات منقول مذکور خواهد شد و اما در زیارات غیر معصوم جمعی اعتقاد است که در زیارت ایشان رو بقبله در عقب ضریح بایستد چنانچه در زیارت سایر مؤمنان مستحب است و روایتی بنظر نرسیده است مگر یکی از زیارات منقول شهدا رضی الله عنهم که از ناحیه مقدسه حضرت صاحب الامر بیرون آمده است که در آنجا وارد شده است که ایشان را رو بقبله زیارت کنند و دور نیست که در زیارت غیر معصومین اگر پشت بقبله بایستد بروش متعارف مخاطبه و مکالمه که بعنوان مواجهه واقع میشود یا آنکه ظاهر بعضی روایات در زیارت عباس رضی الله عنه و غیر آن

این است

این است یا رو بقبله کنند باعتبار آن حدیث مزبور و احادیث مطلق زیارت مؤمنان و عمل اکثر اصحاب هر دو خوب باشد دهم آیا بر دور ضریح گردیدن خوب است یا نه بعضی را اعتقاد است که خوب نیست چون در حدیث صحیح از حضرت صادق منقول است که مخور آب ایستاده و طواف مکن بقبر و بول مکن در آب ایستاده بدرستیکه کسی بکند این را پس برسد او را بلائی ملامت نکند مگر خود را کسی که یکی از اینها را بکند دیگر از او جدا نمی شود مگر آنکه خدا خواهد و بعضی خبر میدهند زیرا که محتمل است که مراد از طواف در این حدیث آن باشد که بر دور قبر طواف دور خانه کعبه هفت شوط بکردند یا آنکه جمعی بر دور قبر نشینند و سخن گویند که از باب افعال باشد یا آنکه مراد غایط کردن بر قبر باشد و باین معنی در لغت وارد شده است و سایر فقرات حدیث فی الجمله مؤید این معنی است با آنکه در بعضی از زیارات خواهد آمد این عبارت که اِلّا اَنْ تَطُوفَ حَوْلَ مَشاهِدِکُمْ و در بعضی دیگر امر واقع شده است که ببوس چهار جانب قبر را پس ممکنست که آن نهی در قبر غیر معصوم باشد و اگر کسی بقصد دور قبر گردیدن نکند بلکه بقصد دعا خواندن در اطراف قبر یا بوسیدن و امثال آنکه در زیارات جامعه و غیر آن وارد شده است بکند احوط است یازدهم احوط آنست که سجده بر قبر نکند اما پهلوی رو را بر قبر گذاشتن و دعا و تضرع نمودن سنت است چنانچه در حدیث معتبر مرویست که عبدالله بن جعفر حمیری عریضه نوشت بخدمت حضرت صاحب الامر که مردی که زیارت قبور ائمه علیهم السلام کند آیا جایز است که سجده کند بر قبر یا نه جواب رسید که سجده بر قبر جایز نیست نه در نافله و نه در فریضه و نه در زیارت و آنچه میباید کرد آنست که پهلوی راست رو را بر قبر گذارد خود

احادیث در ابواب کیفیات زیارت و استحباب وضع طرفین رو بر قبر بسیار است
دوازدهم نماز زیارت و غیر آن نزد امکان فقیر در پشت قبر و بالای سر کردن بهتر است و
و در پایین پا هم میتوان کرد و باید پیشتر از قبر و مساوی قبر نایستد و پشت بقبر نکند
اگر چه بعض از علما تجویز کرده اند و در حدیث معتبر منقولست که حمیری عریضه بخدمت حضرت صاحب
الامر نوشت و سؤال نمود که جایز است کسی که نماز کند نزد قبور ائمه علیهم السلام آنکه
عقب بایستد و قبر را قبله خود کند یا نزد سر یا پا بایستد و نماز کند و قبر را عقب خود قرار دهد
یا نه جواب رسید که نماز را پشت قبر باید کرد و قبر پیش رو قرار باید داد و جایز نیست کسی
نماز کند پیش روی قبر و نه جانب راست و نه جانب چپ زیرا که مقدم بر امام و مساوی
او نباید شد و بعض علما گفته اند که عقب قبر نماز نباید کرد زیرا که در حدیث حسن منقولست
که زراره از حضرت امام محمد باقر سؤال کرد از نماز کردن در میان قبر جواب فرمود که
نماز کن در میان قبرها و هیچ یکی از آنها را قبله خود مکن بدرستیکه رسول خدا نهی نموده است از این
و فرمود که اخذ مکنید قبر مرا قبله و نه موضع سجود بدرستیکه خدای عزیز جلیل لعنت کرده است
آنها را که قبرهای پیغمبران خود را مسجدها کرده اند مؤلف گوید که چون احادیث بسیار خواهد آمد که امر کرده اند
بنماز کردن رو بقبور شریفه ائمه مثل حدیث سابق ممکنست حمل کردن این حدیث را بر تقیه
یا بر اینکه از همه طرف رو بقبر کنند مثل کعبه چنانچه درین زمان بعضی از اعراب میکنند سیزدهم
در حدیث صحیح منقولست که هرکه از مکه یا مدینه یا مسجد کوفه یا حایر امام حسین بیرون رود
پیش از آنکه انتظار جمعه بکشند ندا کند ملکی او را که ای بیرون رو خدا ترا برکت نداد مؤلف گوید

که محتمل است

که محتمل است که مراد این باشد که نزدیک روز جمعه شده باشد انتظار نکشد که زیارت جمعه
روز جمعه را بکند و ممکنست که مراد این باشد که روز جمعه پیش از نماز جمعه مسافرت نکند چنانچه شیخ
شهید علیه الرحمه فهمیده است و در هر دو رعایت کردن اولی است چهاردهم در حدیث معتبر
منقولست که شخصی از حضرت صادق علیه السلام پرسید که گاه هست میباشم در مکه یا حایر امام حسین
یا موضع چند که امید فضل و ثواب در آنها هست پس بسیار است که بیرون میرود شخصی برای وضو یا حاجتی
پس دیگری می آید و بجای او می نشیند حضرت فرمود که هرکه سبقت گیرد بموضعی پس او
سزاوار است بآن موضع در آن روز و آن شب تمام شد حدیث و اکثر علما
گفته اند که اگر از آن موضع برخیزد نه بقصد برگشتن حقش برطرف میشود و اگر اراده
برگشتن داشته باشد اگر چیزی از متاع او در آنجا باشد باز او سزاوار است
بآن موضع اگر زود برگردد و اگر بسیار طول انجامد بمدت مفارقتش حقش باطل
میشود و اگر چیزی از او در آنجا نباشد اگر بضرورت برخیزد حقش باطل میشود
موافق مشهور و بعضی گفته اند باز حقش باقی است اگر برای ضرورتی برخیزد مثل تجدید
وضو و ازاله نجاست یا نه خلافست که آیا حقش باقی است یا نه و ظاهر حدیث آنست که
باقی است پانزدهم در نماز زیارت هر امامی سنتست که در رکعت اول بعد از حمد
سوره یس بخوانند و در رکعت دوم سوره الرحمن چنانچه در حدیث ابو حمزه ثمالی مذکور است
و بعضی در رکعت اول الرحمن و در رکعت دوم یس ذکر کرده اند و از بعضی احادیث
ظاهر میشود که نماز زیارت اقلش دو رکعت است و چهار رکعت و شش رکعت و هشت رکعت

بهتر است و از بعضی روایات مفهوم میشود که نماز زیارت مخصوص معصوم است و آنچه در
زیارت حمزه رضی الله عنه وارد شده است معلوم نیست که نماز زیارت باشد و چون
در حدیث وارد شده است که نماز از برای مؤمنان کردن و هدیه بروح ایشان کردن خوب است
اگر از آن جهت کنند بد نیست و شیخ شهید ذکر کرده است که مستحب است تلاوت قرآن
نزد ضریح هر امامی بکنند و ثواب آنرا هدیه روح مقدس آنحضرت کنند نفع آن بزیارت کننده
عاید میشود و معین امام علیه السلام است مؤلف گوید که دلالت میکند بر این مضمون احادیثی که در
کتاب قرائت ذکر کرده‌ایم در فضیلت هدیه قرآن بروح مقدس ایشان سوم علما ذکر
کرده اند که چون خواهد بیرون آید پشت بقبر امام نکند و از پس پشت برگردد و در حدیث
صفوان در کیفیت زیارت امیر المؤمنین و غیر آن وارد است و عموما تعظیم مؤید است
و شیخ شهید فرموده است که رخصتی وارد شده است که باید پشت بقبر کند در هنگام
بیرون آمدن و از عقب برگردد تا ضریح پنهان شود و باز شیخ شهید فرموده است که باید در
روضه توبه کند و با حضور قلب باشد در جمیع احوال و تصدق کند بر خدمه و ساکنان آن مکان
شریف و تعظیم و تکریم ایشان بجا آورد که مستلزم تعظیم امام است و خدمه و متولیان آن مکان
شریف باید که از اهل خیر و صلاح و دین و مروت باشند و بر آزار کمی زایران صبر کنند
و خشم خود را فرو نشانند و غلظت و خشونت با ایشان نکنند و قیام بحوایج ایشان بنمایند
و راه نمائی غریبان بکنند و از احوال ایشان خبر گیرند و مستحب است که چون زیارت کنند فارغ
شود از زیارت و بخانه برگردد و قصد برگشتن بزیارت داشته باشد مادام که در آنجا است

وچون

وچون اراده بیرون رفتن کند زیارت وداع بکند و از حق تعالی سؤال کند که
باز او را برگرداند و باید که زایر بعد از زیارتش بهتر باشد پیش از زیارتش زیرا که
اگر زیارتش مقبول باشد گناهانش آمرزیده شده است و چون از زیارت فارغ شود
بیرون رود از برای مزید احترام و زیادتی شوق برجوع و باید که تصدق کند در
آن محل شریف بر فقرا زیرا که ثوابش مضاعف است خصوصا بر سادات و کسی که وقت
برسد که پیش نماز بنماز ایستاده باشد اول نماز کند پیش از زیارت و همچنین اگر وقت
نماز واجب داخل شده باشد ابتدا بنماز کند و اگر وقت نماز نباشد ابتدا بزیارت
کند و اگر در اثنای زیارت اقامه نماز بگویند ترک زیارت کند و متوجه نماز شود
و زنان باید جدا از مردان زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند بهتر است و باید
که تغییر وضع کنند که کسی ایشانرا نشناسد و پنهان بیایند و اگر مردان زیارت کنند نیز
جایز است اگرچه مکروه است و سزاوار آنست که اگر زایران بسیار باشند آنها که
سبقت بضریح مقدس گرفته اند تخفیف دهند زیارترا و برگردن و برگردن تا
دیگران بقرب ضریح فایض گردند و مستحب است که زیارت کند از برای پدر و مادر و دوستان
و جمیع مؤمنان بکند و بگوید السَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ مِنْ فُلانِ بْنِ فُلانٍ أَتَيْتُكَ
زائِراً عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّكَ بجای فلان بن فلان نام او و پدر او را بگوید و
دعا و طلب آمرزش کند از برای او و تا اینجا کلام شیخ شهید است علیه الرحمه است و کیفیت
زیارت نیابت در باب خود خواهد آمد ان شاء الله تعالی باب دوم در فضیلت کیفیت زیارت رسول

خدا و فاطمه زهرا و ائمه بقیع صلوات الله علیهم اجمعین و در آن چند فصل است
فصل اول در فضیلت زیارت ایشان است و در روایت معتبر از حضرت صادق علیه السلام
منقولست که هرگاه احدی از شما حج کند باید که ختم کند حجش را بزیارت ما زیرا که این
از تمامی حج است و در حدیث دیگر فرمود که رسول خدا فرمود که هر که زیارت کند مرا در حیات
یا بعد از وفات من شفیع او باشم من در روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین
منقولست که تمام کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول که ترک زیارت آنحضرت بعد از
حج جفا و خلاف ادبست و شما را امر باین کرده اند و بروید بزیارت قبری چند که
خدا لازم گردانیده است بر شما حق آنها و زیارت آنها را و روزی از خدا طلب کنید
نزد آن قبرها و بسند معتبر از حضرت امام رضا منقولست که حق تعالی پیغمبرش محمد را فضل گردانید
از جمیع خلقش از پیغمبران و ملئکه و اطاعت او را اطاعت خود شمرده و بیعت او را بیعت
خود شمرده و زیارت او را در دنیا و آخرت زیارت خود شمرده و حضرت رسول فرمود که
هر که مرا زیارت کند در حال حیاتم یا بعد از فوتم چنان است که حق تعالی را زیارت کرده
باشد و بسندهای معتبر از حضرت صادق منقولست که رسول خدا فرمود که هر که بسوی مکه
آید برای حج و مرا زیارت نکند در مدینه جفا کنم او را در روز قیامت و هر که بزیارت
من بیاید واجب شود برای او شفاعت من و هر که واجب شود برای او شفاعت
من بهشت او را واجب گردد و هر که در حرم مکه یا حرم مدینه بمیرد و او را در قیامت حساب
نکنند مرده باشد بهجرت کننده بسوی خدا و محشور شود در روز قیامت با شهیدان بدر

وبچندین

وبچندین سند معتبر از حضرت صادق منقولست که حضرت امام حسن از حضرت رسول پرسید
که چه ثواب دارد کسی که ترا زیارت کند فرمود که ای فرزند هر که مرا زیارت کند در حال
حیات من یا بعد از ممات من یا پدرت را زیارت کند یا برادرت را زیارت کند
یا ترا زیارت کند لازم است بر من که او را زیارت کنم در روز قیامت پس خلاص گردانم
او را از گناهانش و او را داخل بهشت گردانم و ایضا در احادیث معتبر منقولست که
روزی حضرت امام حسن در دامن حضرت رسول نشسته بود پرسید که ای پدر چه ثواب است
کسی را که ترا بعد از موت تو زیارت کند فرمود که ای فرزند هر که بعد از موت من زیارت
کند از برای او است بهشت و هر که برادرت را بعد از موت او زیارت کند از
برای او است بهشت و هر که ترا بعد از موت تو زیارت کند از برای او است بهشت
و هر که ترا بعد از موت تو زیارت کند از برای او است بهشت و بسند معتبر از امام جعفر
منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که بزیارت من بیاید من شفیع او باشم در روز
قیامت و در چند حدیث صحیح و قوی از حضرت امام محمد تقی پرسیدند که چه ثواب دارد کسی که
زیارت کند رسول خدا را بقصد زیارت آمده باشد فرمود که از برای او است بهشت
و از حضرت رسول مرویست که فرمود که مرا زیارت کند در حیاتم یا بعد از وفات من
در جوار من باشد در روز قیامت و در حدیث معتبر دیگر منقولست که فرمود که هر که زیارت
کند بعد از وفات من چنان است که مرا زیارت کرده باشد در حیات من و من گواه و شفاعت
کننده اویم در روز قیامت و در حدیث معتبر از علی بن الحسین منقولست که حضرت رسول

فرمود که هر که قبر مرا زیارت کند بعد از موت من چنانست که هجرت کرده باشد بسوی من در حیات من و اگر نتواند از دور سلام بسوی من بفرستند که بمن میرسد و در حدیث معتبر از امام محمد باقر منقولست که زیارت قبر رسول خدا برابر است با حج مقبول که با رسول خدا بجا آورده باشند و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقولست که هر که حضرت رسول را زیارت کند چنانست که حق تعالی را در عرش عبادت کرده باشد و بسند معتبر مرویست که از علی بن موسی الرضا سوال نمودند که کدام بهترست کسی که بحج برود و بزیارت رسول خدا نرود یا بزیارت آنحضرت برود و بحج نرود و حضرت از راوی پرسید که شما چه میگوئید درین باب گفت ما زیارت امام حسین را بهتر از حج میدانیم چون زیارت رسول بهتر دانیم حضرت امام رضا فرمود که حضرت امام جعفر صادق روزی عیدی در مدینه بود و رفت بزیارت رسول خدا و بر آنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت حضرت رسول و در حدیث معتبر منقولست که شخصی بخدمت حضرت فاطمه زهرا صلوات الله علیها رفت حضرت از وی پرسید که برای چه آمده گفت از برای طلب برکت و ثواب فرمود که پدرم مرا خبر داد که هر که برود بر من سه روز سلام کند حق تعالی بهشت را بر او واجب گرداند شخص گفت که در حیات او و شما فرمود که در حیات ما و بعد از ممات ما و در حدیث معتبر از عبد الله بن عباس منقولست که حضرت رسول فرمود که هر که حضرت امام حسن را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت بماند در روزی که قدمها از آن بلغزد و از حضرت امام جعفر صادق منقولست که فرمود که هر که مرا زیارت کند گناهانش

کناهش

۲۱

گناهانش آمرزیده شود و پریشان نماند و از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام منقولست که هر که زیارت کند حضرت امام جعفر صادق و پدرش حضرت امام محمد باقر علیهما السلام آزار چشم نکشد و بیماری و درد ببدن او نرسد و مبتلا ببلای بدی نشود تا بمیرد و در حدیث معتبر از هشام منقولست که بحضرت صادق عرض نمودم که آیا پدرت را زیارت می باید کرد فرمود بلی گفتم چه ثوابست کسی را که او را زیارت کند فرمود که بهشت ثواب اوست اگر اعتقاد داشته باشد و متابعت او کند و هر که خواهد زیارت او ترک کند حسرت خواهد داشت در روز قیامت **فصل دوم** در بیان کیفیت زیارت حضرت رسول و آداب آن بدانکه غسل سنتست و علما غسل را مستحب دانسته اند یکی برای داخل شدن مدینه مشرفه و یکی برای زیارت حضرت رسول و آنچه از احادیث ظاهر می شود آنست که یک غسل سنتست و آنرا اگر پیش از دخول مدینه واقع سازد بهتر است و اگر در آن غسل قصد دخول مدینه و دخول مسجد و زیارت حضرت رسول و حضرت فاطمه صلوات الله علیها بکند و توبه از گناهان بکند شاید بهتر باشد و بهتر آنست که در مسجد بایستد و رخصت داخل شدن بطلبد و بعد از حصول رقت با خضوع و خشوع و حضور قلب و آرام تن داخل شود چنانچه در باب سابق مذکور شد و اگر دعای اذن که از علما ذکر کرده اند بخواند خوبست دعای اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّی وَقَفْتُ عَلٰی بَابِ بَیْتٍ مِنْ بُیُوتِ نَبِیِّكَ وَآلِ نَبِیِّكَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ الدُّخُولَ اِلٰی بُیُوتِهِ اِلَّا بِاِذْنِ نَبِیِّكَ فَقُلْتَ یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُیُوْتَ النَّبِیِّ اِلَّا اَنْ یُؤْذَنَ لَكُمْ اَللّٰهُمَّ وَاِنِّیْ اَعْتَقِدُ

زیارت اذن دخول روضه مقدسه هر یک از ائمه معصومین صلوات الله علیهم

منعت

حرمة نبيك في غيبته كما اعتقد في حضرته واعلم ان رسلك و
خلفاءك احياء عندك يرزقون يرون مكاني في وقتي هذا وزماني
ويسمعون كلامي في وقتي هذا ويردون على سلامي وانك حجبت
عن سمعي كلامهم وفتحت باب فهمي بلذيذ مناجاتهم فاني استاذنك يا
رب اولا واستاذن رسولك صلواتك عليه واله ثانيا واس
تاذن خليفتك الامام المفروض علي طاعته في الدخول في
ساعتي هذه الى بيته واستاذن ملائكتك الموكلين بهذه البقعة
المباركة المطيعة لله السامعة السلام عليكم ايها الملائكة الم
باركة ورحمة الله وبركاته باذن الله واذن رسوله واذن
خلفائه واذنكم صلوات الله عليكم اجمعين ادخل هذا البيت متقربا
الى الله بالله ورسوله محمد واله الطاهرين فكونوا ملائكة الله
اعواني وكونوا انصاري حتى ادخل هذا البيت وادعوا الله بفنون
الدعوات واعترف لله بالعبودية وللرسول ولابنائه صلوات
الله عليهم بالطاعة پس بسم الله الرحمن الرحيم بگو و داخل شو و علما گفته اند
بسم الله وبالله وعلى ملة رسول الله رب ادخلني مدخل صدق
واخرجني مخرج صدق واجعل لي من لدنك سلطانا نصيرا و در اکثر
کتب مذکور است که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگوید پس میاید بجانب

الموكلين بهذه البقعة

وفي سبيل الله و

بالای سر

بالای سر حضرت و در پیش ستون و ایم که برابر سر مبارک حضرت است رو بقبله بایست
و زیارت کند و اگر تقیه باشد برابر روی حضرت برود و زیارت کند چنانچه بیان
میکند و در حدیث صحیح از حضرت صادق منقولست که چون خواهی داخل شوی پیش از
داخل شدن یا بعد از آن غسل میکنی و میروی نزد قبر رسول خدا پس سلام میکنی بر آنحضرت
پس می ایستی نزد ستون پیش که جانب راست قبر است رو بقبله که دوش چپ بجانب قبر
باشد و دوش راست بجانب منبر که الموضع سر رسول خدا است و میگوئی اشهد
ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده و
رسوله وانك رسول الله وانك محمد بن عبد الله واشهد انك
قد بلغت رسالات ربك ونصحت لامتك وجاهدت في سبيل
الله وعبدت الله حتى اتاك اليقين بالحكمة والموعظة الحسنة
واديت الذي عليك من الحق وانك قد رؤفت بالمؤمنين وغلظت
على الكافرين فبلغ الله بك افضل شرف المكرمين الحمد لله الذي
استنقذنا بك من الشرك والضلالة اللهم اجعل صلواتك وصلوات
ملائكتك المقربين وعبادك الصالحين وانبيائك المرسلين واهل
السموات والارضين ومن سبح لك يا رب العالمين من الاولين و
الاخرين على محمد عبدك ورسولك ونبيك وامينك ونجيبك و
حبيبك وصفيك وخاصتك وصفوتك وخيرتك اللهم واعظم

اشهد ان

محل

الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ
الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ
جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوَّابًا
رَحِيمًا وَاِنِّي اَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي وَاِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ
بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ يَا مُحَمَّدُ اِنِّي اَتَوَجَّهُ اِلَى اللهِ
رَبِّي وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر رسول را پشت کتف خود
و رو بقبله و دستها را بردار و حاجت خود را طلب بدرستیکه سزاوارست که بر آورده شود
ان شاء الله تعالی و ابن بابویه علیه الرحمه گفته است که داخل مسجد شو از در جبرئیل **مؤلف گوید** که در جبرئیل
آن دریست که بجانب بقیع معمول میشود یا در دیگر در آن سمت بوده است که یا مراد بگرفتن
قبر در پشت کتف آن باشد که از آن محلی که زیارت کرده است اندکی پیشتر رود که محاذی
قبر نباشد و چون مقابل حقیقی قبر نیست باکی نیست و از کلام جمعی موافق ظاهر بعضی اخبار
ظاهر میشود که اگر محاذی قبر نیز پشت بقبر رو بقبله کند بقصد استظهار بالحضرت و توجه
مقدس الهی اولی است و انچه مذکور شد احوط و اولی است یا انکه درین زمان باعتبار تقیه
غالبا موجب ضرر عظیم است و مشروع نیست که و بسند معتبر از محمد بن مسعود منقولست که گفت
دیدم حضرت صادق علیه السلام را که نزد قبر حضرت رسول آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت
و فرمود اَسْاَلُ اللهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ اَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ وهديه
پس فرمود اِنَّ اللهَ وَمَلٰئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا

عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست که بخدمت حضرت امام رضا علیه السلام
عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر رسول خدا صلی الله علیه و آله نزد قبرش فرمود اَلسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ صَلَّى
اللهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي
سَبِيلِ اللهِ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللهُ اَفْضَلَ مَا جَزٰى نَبِيًّا
عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَ
اٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت امام رضا علیه السلام
از شخصی سؤال کرد که چه میگوئید در سلام کردن بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله گفت هر چه میدانیم و در روایت دیگر است که
حضرت فرمود که آیا تعلیم نکنم ترا چیزی که بهتر ازین باشد گفت بلی فرمود که چون بایستی نزد قبر آنحضرت بگو
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ
وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقِينُ
وَاَدَّيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَجِيبِكَ وَاَمِينِكَ
وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ
اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ وَامْنُنْ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلٰى مُوسٰى وَهٰرُونَ وَبَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ
عَلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاٰلِ اِبْرٰهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ